

MICHAEL - občasník farnosti Staré Město - č.31/postní doba 2005

JEŽÍŠI, NYNÍ PŘI SVÉ CÍRKVI STŮJ, K POKÁNÍ SRDCE VYBURCUJ, ABYCHOM S NITREM KAJÍCÍM SE VYMANILI Z MOCI VIN

(HLEDEJME - NAPRAVME, CO JSME ZAVINILI VE SVÉ SLABOSTI A HŘÍŠNOSTI)

„V jedné vsi žil člověk, který se mnoho postil, takže mu přezdívali „postník“. Otec Zenon o něm slyšel a povolal ho k sobě. On s radostí přišel. Pomodlili se a usedli. Stařec se dal do práce – mlčky. Protože se poutníkovi nedostalo příležitosti mluvit, bylo mu znechucením těžko. I řekl starci: - Modli se za mne, odcházím. Tu mu stařec pravil: - Proč? On odpověděl: - Srdce mi div neshoří a já nevím proč. Když jsem býval ve vsi, postil jsem se až do večera, ale v duši mi nikdy takhle nebylo. Tu mu stařec řekl: - Ve vsi měly hody tvé uši. Ale odejdi a jez od teď až do deváté hodiny. Budeš-li něco dělat, konej to ve skrytosti. Když s tím, tedy začal, přišlo mu zatěžko čekat až do deváté hodiny, takže lidé, kteří ho znali, říkali, že je posedlý ďáblem. I šel opět k otci a vše mu vypověděl. Ten mu však řekl: - Tato cesta je podle Boha!“

Kdo se postí pro lidské uznání, půst ho nepromění, neosvobodí a neotevře pro Boha. Pudy nejsou zkroceny, ale jen potlačeny, a přemístí se, aniž to člověk pozoruje, do roviny lidských vztahů. Testem správného užívání postu je tedy styk s druhými a především mluvení o nich. Mluvím-li o druhých zle, nepochopil jsem ze smyslu postu nic a bylo by lépe postu zanechat.

Jan Klimak o postu píše: *„Půst staví hráze proudu řeči, konejší neklid, chrání poslušnost, klidní spánek, uzdravuje těla a uspokojuje duše“.*

Připustíme, že stav „hledání“ je stavem velmi pozhnaným.

Kolik člověk prožije různých přechodných období, kdy „hledá“:

- při volbě povolání,
- při rozpadu vztahu,
- při narození dítěte,
- v nemoci
- tam, kde nám všední den připadá bezútěšný, jednotvárný a bez překvapení.

Hledáš něco nového, vnitřní sílu, oporu a perspektivu? Nebo momentální pomoc k přežití?

Věř, že církev ve svém nitru ukrývá cenný poklad, který střeží jako zřítelec svého oka. Tímto pokladem je Ježíš Kristus, který má odpovědi na všechny tvé skryté touhy a hledání. V něm nacházíš odpověď na svou touhu po štěstí, lásce, uznání a spokojenosti.

Opět je zde doba postní, charakterizovaná verši latinského hymnu breviáře: „Nunc tempus acceptabile...“

Už nadešel čas milosti a svatopostní střídmosti,

ta uzdravit má jako lék náš nemocný a smutný svět.

Půst musí být čistý, nesmí oslavovat sám sebe. Půst podporující modlitbu může v lidech uvést něco do pohybu, protože je to vyznání bezmoci i hluboké solidarity s utrpením lidí a zároveň vyznání lidské naděje, že Bůh zná řešení pro každého z nás a může je i uskutečnit.

Některými z možností prožívání svatopostní doby jsou:

- účast na Eucharistii (mši svaté) jako základního principu milosrdné lásky (Tak o tom píše i svatý otec Jan Pavel II. v apoštolském listu k eucharistickému roku „Mane nobiscum Domine“). Proto i každou středu od 16.30 – 17.30 hodin prožijeme v setkání při adoraci Nejsvětější svátosti: od 16.30 hodin se pomodlíme růženec a v 17.00 hodin vydáme moci svátostného Krista starosti své, svých bližních a celé naší obce.
- pobožnosti Křížové cesty v pondělí a pátek od 17.00 hodin
- pro naše děti – svatopostní soutěž v pondělí a pátek.
- kající pobožnosti 1.-5. neděli postní vždy v 15.00 hodin
- V pátek 18.března projdeme s křížem naším městem: svým svědectvím modlitby a viditelným znamením kříže chceme opět aktualizovat Kristovo poselství o záchraně!
- příležitosti k přijetí svátosti smíření (vždy přede mší sv. během pobožnosti Křížové cesty a adorace)
- setkání s eucharistickým Ježíšem prožijí naši nemocní ve čtvrtek 17.3. a v pátek 18. 3. 2005
- společné pomazání nemocných v pátek 11. 2. (Světový den nemocných) v 17 hod. při mši svaté

Věř, že doba svatého postu je z Boží strany nabídnutá ruka plná pomáhající milosti

otec Miroslav

Pobožnosti Křížové cesty:

<i>DEN</i>	<i>DATUM</i>	<i>HOD.</i>	<i>SKUPINA</i>
Pátek	11. 2. 2005	17.00	děti
Pondělí	14. 2. 2005	17.00	biřmovanci
Pátek	18. 2. 2005	17.00	katechumenky
Pondělí	21. 2. 2005	17.00	biřmovanci
Pátek	25. 2. 2005	17.00	biřmovanci
Pondělí	28. 2. 2005	17.00	terciáři
Pátek	4. 3. 2005	17.00	biřmovanci
Pondělí	7. 3. 2005	17.00	senioři
Pátek	11. 3. 2005	17.00	biřmovanci
Pondělí	14. 3. 2005	17.00	cursillisté
Pátek	18. 3. 2005	18.00	společná
Pondělí	21. 3. 2005	17.00	biřmovanci
Středa	23. 3. 2005	17.00	matky
Pátek	25. 3. 2005	9.00	společná

Eucharistický rok

Eucharistickým kongresem v mexické Guadalajaře v říjnu 2004 začal "Rok eucharistie" a bude ukončen biskupským synodem ve Vatikánu v říjnu 2005. Jan Pavel II ve svém apoštolském listu k roku eucharistie - "Pane zůstaň s námi" (Mane nobiscum Domine) , vyhlášeným 7.října 2004, nabádá věřící k prohloubení vnitřní úcty k Nejsvětější svátosti oltářní - jako k "tajemství světla", "zdroji společenství" a k "plánu našeho poslání" zde na zemi. Eucharistie je velké tajemství, které musí být dobře slaveno, adorováno a kontemplováno.

Hlavní myšlenkou je evangelní příběh učedníků, kteří po ukřižování Ježíše Krista jdou z Jeruzaléma do Emmauz. Vzkříšený Ježíš během cesty probírá s učedníky proroctví Písma, které vedou k tajemství jeho osoby. Zmrtvýchvstáním z něj vyzařuje sláva, která nás uvádí do eucharistického tajemství, že "eucharistie je tajemství světla". Toto tajemství musí být ve zbožnosti Božího lidu, pro prohloubení Božího tajemství.

Učedníci vhodně připraveni slovy Pána jej poznávají při "lámání chleba" při němž dochází k osvícení jejich myslí, zahřátí srdcí a ke spojení s ním. Je to znamení, které má v sobě hutné a

zářivé poselství a je důležité, aby se neopomíjel žádný rozměr této svátosti. Jako tito učedníci má mít možnost každý člověk dnešní doby poznat Krista při lámání chleba a vnímat velikost Božího daru.

Učedníci z Emauz prosili Pána, aby zůstal s nimi. Pán Ježíš koná ještě víc. Dává sám sebe v eucharistii, aby zůstal v nich - v učednících - podle slov evangelia: "Zůstaňte ve mně a já zůstanu ve vás." (*Jan 15,4*), platí i pro nás, protože je nám dáována záruka věčného života.

Když učedníci v Emauzích poznali Pána Ježíše, vydali se, aby bez váhání oznámili zprávu o tomto radostném shledání. Eucharistie věřící povzbuzuje k solidaritě s druhými, učí je harmonii, pokoji a novému pohledu, jak pomoci potřebným lidem a vyzývá ke zvýšené pozornosti k chudým a trpícím dnešního světa.

Zůstávejme dlouho na kolenou před Ježíšem přítomným v eucharistii a tak budeme odčiňovat svou vírou a láskou nedbalosti a zapomínání, urážky, kterých se Našemu Spasiteli dostává ve světě. Také růženec je zvláštní vhodnou cestou k eucharistické kontemplaci, konané v Mariině doprovodu i v její škole.

Na závěr Svätý otec vyzývá věřící, aby znovu objevili dar Nejsvětější svátosti jako světlo a sílu pro svůj každodenní život ve světě, při výkonu svých zaměstnání, ve styku s nejrůznějšími poměry. Především ho znovu objevte, aby jste plně prožívali krásu a poslání rodiny.

Ať v tomto roce milosti církev podporovaná Marií nachází elán pro své poslání a stále více poznává v eucharistii pramen a vyvrcholení celého svého života.

Fr. Foltýnek

Tříkrálová sbírka

Již šestý rok obcházeli tříkráloví koledníci domácnosti v našem městě. Letos byli lidé velmi štedří, a proto vykoledovali částku **139. 500 Kč**. Celkový výtěžek v našem uherskohradištském děkanátu byl 1. 717. 586 Kč.

Modlitba matek proráží nebesa

„ V místnosti hoří 5 svíce, najednou se udělá průvan a 3 z nich zhasnou. Kolik jich zbude?“

Kdybychom netušili, že se jedná o nějaký „chyták“, automaticky bychom odpověděli, že samozřejmě 2. Ale je to přesně naopak, zbudou 3 svíce, které zhasly, **ale zůstaly bez užitku, nikomu neposloužily**. Ty 2 svíce, které vydržely, sice vyhořely, ale **poskytly všem v místnosti světlo!**

Ty 2 svíce jsou symbolem maminek, které se dokážou obětovat za své děti. **Oběť** – slovo na pokraji. Celý svět reklamy nás přesvědčuje o opaku. Svět neuznává, že jediná cena Tvého života je dána tím, na čem jsi sám prodělal, aby ti druzí získali. A to je Láska.

Toto je pár slov z promluvy otce biskupa Josefa Hrdličky, který celebroul při Hromniční pouti matek ve Šternberku. Povzbuzoval nás k tomu, abychom se často, my matky pozemské spojovaly s matkou nebeskou. Pak přijde síla, která tvoří budoucnost našich dětí, rodin a národa.

P. S. Zveme všechny maminky, které vychovávají děti a věří, že jejich modlitba proráží nebesa, aby se s námi spojily v modlitbě každé úterý v 18 hodin v kostele před svatostánkem.

Volontérský pozdrav z Ústí nad Labem

Co to je voluntérský? Toto slovo je odvozené od slova voluntariát, což je roční dobrovolná (dostáváme jen malé kapesné) služba mládeže v katolické církvi. Jinými slovy mladý člověk na rok opouští svůj domov a nabízí všechno, co umí a je, Bohu a mládeži, dětem zvláště v misijních oblastech území České republiky. Mě voluntariát zavedl spolu se dvěma holkami Petrou a Petrou do Ústí nad Labem.

Proč? Před sedmi lety jsem konvertovala, Bůh se mi dal poznat a já si uvědomila, že mi dal obrovský a nádherný dar – víru, milost, kterou si nezasloužím. Chtěla jsem Bohu nějak splatit to, co mi dal, (i když to nikdy nepůjde). Taky jsem kolem sebe viděla spoustu mladých lidí, kteří se protloukali životem podobně jako já kdysi a těm jsem chtěla ukázat a vydat svědectví o tom, že to jde i jinak. A voluntariát se k tomu „dobře hodil“. Život s Bohem, služba mladým a potřebným lidem.

Co tedy děláme? Pokusím se vám popsat alespoň zhruba náš den a týden.

Den: Ráno začínáme asi o půl osmé snídaní, pak je společná modlitba s rozjímáním a slovíčkem na den. Okolo půl jedné je oběd. Večer jdeme na mši svatou, po ní je večere a pak kolem půl desáté společná modlitba. A potom šupky dupky do pelíšků. A co děláme mezi tím? To už v popisu týdne.

V pondělí a sobotu se uklízí (fara je veliká a místností dost) a vymýšlí program na nejrůznější akce s děckama a mládeží – bohoslužby slova pro děti, mše svaté pro děti, náboženství, dvě odpoledne her pro děcka na vesnicích, přípravy ke křtu a spousta dalších nárazových akcí – Mikulášská, tábor, víkendovky, vánoční besídka... V úterý máme volný den. Tedy, jak se to vezme. Trávíme ho dost často doděláváním toho, co se nestihlo a přípravou na středu. Ve středu dojíždíme do vesnice Chlumec. S děckama tam trávíme volný čas. Máme pro ně připravený program – hry, ruční práce a bohoslužbu slova. Taky připravujeme dvě holky ke křtu. Večer navštěvujeme spolčo vysokoškoláků. Ve čtvrtek jezdíme do Chvojna, tam se učí náboženství, a do Lipové, kde se s lidmi povídá a s dětmi hrají hry a zpívá. Pátek trávíme v Libouchci. Za děckama chodíme do školy a na faře s nimi děláme to, co je baví. Zkoušíme jim vyprávět o hodnotách pomocí scének a příběhů a pomalu o Bohu a desateru. V Ústí pak chodíme do spolča mladších děcek. V neděli se pak dělíme na tři mše svaté. Pomáháme s obědem pro kněze z děkanátu (někdy i vaříme) a odpoledne dojíždíme do vesnic, kde je jen jednou za měsíc mše svatá nebo bohoslužba slova.

Jak se nám daří a nedaří? To se nedá říct, jestli se daří nebo nedaří. Plody naší práce se nedají sklízet hned. Ale Pán Bůh stojí za námi a potvrzuje nám to každý den. Vzpomínám si ale na jeden okamžik, kdy jsem cítila, že to, co dělám, má smysl. V jedné z vesnic, do které dojíždíme, je jeden malý klučina (10 roků). Neposedí, nepostojí, neposlouchá a někdy ho musíme dost drsně krotit v chování a mluvení, aby aspoň na chvíli byl v klidu a nerozhodil nám ostatní. A při jedné z bohoslužeb, kdy se snažíme zapojovat děti do modlitby (nechtějí, stydí se, je to pro ně těžké a

trapné) on sám od sebe se mě zeptal: „Ivo, jak mám říct, aby mi rodiče koupili v létě na narozeniny motorku?“ Já mu na to řekla: „A myslíš si, že Bůh takovou prosbu splní?“ On se na chvíli zamyslel a řekl: „Hm, asi ne.“ Mně to nedalo a tak jsem ho pobídla k tomu, aby aspoň poděkoval za své rodiče. A řekla jsem mu jednoduše jak. On za chvíli spustil: „Děkuji za své rodiče, za kámoše Honzu, za Ivu, za Petru, za Marka a za Dominiku.“ Bylo to poprvé, kdy vyslovil nějakou modlitbu. Stála jsem jak opařená a čekala, kdy budu muset chytat své oči, které mi údivem málem vypadly. Uvědomila jsem si, jak moc je potřeba být s těmito děcký a nevzdávat se, stále je svěřovat Bohu a sebe nabízet: „Učiň mě, Pane, svým nástrojem.“

Jsem spokojená? Můžu říct, že jsem spokojená a šťastná, že jsem Bohu odpověděla na Jeho volání. Víím, že mám být tady v Ústí. Někdy se ovšem objevují problémy, zvláště ve vztazích. Na faře tvoříme společenství - tři holky a dva kněží. Každý člověk je jiný a já se musím naučit vycházet s každým a naučit se ho mít ráda takového, jaký je.

Co mi to dává? Dává mi to poznávat, jak moc mě Bůh miluje. Miluje v maličkostech všedního dne. Naučilo mě to vnímat jeho krásné dárky a dárečky, které mi připravuje v mých bližních, v přírodě, ve věcech a slovech, v událostech a okamžicích dne, v zářících očích dětí, v úsměvech lidí,... A taky jsem se přestala tak moc bát pavouků, protože je tu jeden člověk, který se jich bojí více než já. Tudíž musím zatnout zuby a zasáhnout, když je nablízku toto malé „krásné“ zvířátko. ☺

Ještě jsem si uvědomila, že jsem od Boha díky voluntariátu dostala krásný dar přátelství. A víc hodnotit budu asi až po jeho skončení.

Přála bych vám všem zažít radost z přesvědčení, že jste na pravém místě, že děláte něco pro druhé a jistotu, že Pán Bůh je Borec a že je věrný...

Iva Talašová

Pozvání

- v neděli 20. 2. 2005 se uskuteční každoroční sbírka „Svatopetrský haléř“. Prostředky z této sbírky jsou určeny k tomu, aby Svatý otec mohl jménem celé církve přispět ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, živelných katastrof, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.
- 4. – 6. 3. 2005 proběhne v Českém Těšíně Víkend pro osamělé matky.
- centrum pro rodinný život nabízí:

V roce 2005 pokračuje - Pastorálně – terapeutická poradna - problémy víry, psychické problémy, problémy s depresemi.

Od února 2005 začíná - Manželská a rodinná poradna - problémy osobní, partnerské, manželské a rodinné.

Informace o těchto poradnách a termínech získáte na adrese:

Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, tel. 587 405 250

Farní kronika

Do společenství církve byl křtem přijat:

Vojtěch Slavík, SM, Na Vyhlídce 1124 19. 12. 2004

Pro požehnání na společné cestě životem si přišli:

8. 1. 2005

Tomáš Pelka, SM, Na Vyhlídce 1546

Marcela Marášková, SM, Na Vyhlídce 1546

22. 1. 2005

Jaroslav Bidman, Uh. Hradiště, Družstevní 470

Petra Ondrušková, SM, Kopánky 1728

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

František Petrovský	*19. 7. 1935	†12. 12. 2004
Ludmila Studenková	*29. 3. 1917	†16. 12. 2004
Alexander Horčíčák	* 3. 5. 1938	†19. 12. 2004
František Burda	* 1. 7. 1926	†26. 12. 2004
Ludvík Blaha	* 3. 11. 1936	†25. 12. 2004
Jan Kryštof	*29. 7. 1938	†29. 12. 2004
Martin Pecha	*13. 11. 1918	† 1. 1. 2005
Anna Petrejová	* 7. 4. 1910	† 4. 1. 2005
Marie Kučerová	*16. 1. 1923	†14. 1. 2005
Františka Chlachulová	* 9. 3. 1923	†14. 1. 2005
Zdeněk Zajíc	*20. 7. 1952	†19. 1. 2005

Štěpánka Planetová

*20. 12. 1922

†27. 1. 2005